

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXXV, БРОЙ 06 (303) • 2025 година ISSN 08615519 цена 0,90 лв. / 0,46 €

**ЧЕСТИТО
РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!**

Всяка година празнуваме **Рождество**. Това е красив момент на радост и добри вести. Украсяваме елха, окачваме светлини, пеем хубави рождествени песни и си раздаваме подаръци.

И всяка година ние, християните, обичаме да напомняме на всички, че празнуваме заради Исус. Но колко често наистина сядаме да помислим върху това защо Той е причината за нашия празник? Защо изобщо има празник? Защо Исус напусна Небето, за да дойде на земята?

“Тогавга Исус ходеше по цяла Галилея и поучаваше в синагогите им и проповядваше благовестията на царството, като изцеляваше всякаква болест и всякаква не-

мощ сред народа. И разнесе се слух за Него по цяла Сирия; и довеждаха при Него всички болни, страдащи от разни болести и мъки, хванати от бяс, епилептици и парализирани; и ги изцели. И след Него вървяха големи множества от Галилея и Декапол, от Ерусалим и Юдея, и от татък Йордан.”

(Ев. Матей 4:23-25)

Началото на изявеното земно служение на Господ Исус започна в Галилея на народите, в земята на Завулон и Нефталим.

Първите посетители на общественото Му служение не бяха жадните за словото и ревностни последователи на Закона Юдеи и книжници, а най-нуждаещите се и техните семейства.

Обикновено това са финансово съсипани и неуспели хора, които или не могат да си изкарват прехраната, или са си дали всичките си пари за лечение и това ги е довело до банкрут.

Първата проповед на Господ Исус е записана в Ев. от Матей, 5 гл. Това са Блаженствата. Ще ви предложа прочит на превод на английски, който се старее да предаде смисъла на посланието на един съвременен език.

• **Преводач:** Юджийн Питърсън (Eugene H. Peterson), пастор и богослов, публикувал го за пръв път през 2002 г.

• **Характер:** Това не е „буквален превод“, а по-скоро перефразираща – целта е да предаде смисъла и

духа на текста в съвременен, разговорен английски, вместо да следва строго структурата и думите на оригинала.

● **Стил:** Използва образи, идиоми и език, близки до ежедневието на XXI век.

Преводът на The Message прави блаженствата от **Проповедта на планината** земни, съвременни и по-близки до ежедневието. Така можем да ги видим в нова светлина:

„А Иисус, като видя множествата, изкачи се на хълма; и когато седна, учениците Му дойдоха при Него. И като отвори устата Си, получаваше. Ето третото блаженство: **„Блажени кротките, защото те ще наследят земята.“**

„Блажени сте, когато сте доволни просто да бъдете такива, каквито сте — нито повече, нито по-малко. В този момент откривате, че притежавате всичко, което не може да се купи.“

(Ев. Матей 5:5)

Този превод пренася вниманието върху доволството вместо слабостта или пасивността. Кротостта тук е по-скоро характеризирана като свобода от сравнение с другите и празни амбиции – почивка в това, което Бог е създал в нас.

По друг начин казано: „Блажени благодарните на това, което Бог им е дал, защото са наследили нещо, което не могат да заслужат или изработят.“

Може да не се харесваш много или да предпочиташ да изглеждаш като някой друг. Да имаш талантите, визията или потеклото на човека, на когото подражаваш. Някои предпочитат да са родени в друго семейство или в друга страна. Тогава, вместо да цениш живота, който ти е даден от Бога, заедно с всички твои таланти, които притежаваш, влизаш в опасната територия на недоволството и съревнованието с другите. Това те кара да омаловажаваш и пренебрегваш дарбите и силните си страни.

По този начин, вместо да развиваш онова, което имаш, започваш да се стремиш към нещо, което нямаш. Така не си удовлетворен собственик на собствените си силни черти, които въпреки че не мо-

Г-р Владимир и Борислава Владимирови

жеш да купиш с пари, можеш да развиеш. Вместо това, можеш да се окажеш завистлив копирач на нечий чужд живот или таланти, които нямаш. „Пожелавате, но нямате. Ревнувате и завиждате. Карате се и се биете; но нямате, защото не просите.“ (Яков 4:2)

Откъде мислите, че идват всички тези ужасяващи войни и кавги? Мислите ли, че просто се случват? Помислете отново. Те възникват, защото искате своето и се борите за него дълбоко в себе си.

Вие жадувате за това, което нямате, и сте готови да убиете, за да го получите. Искате това, което не е ваше, и се опитвате с насилие, за да го получите. Не бихте се сетили просто да поискате това от Бог, нали? И защо не? Защото знаете, че бихте искали това, на което нямате право. Вие сте разглезени деца, всяко иска своето. „Ах, защо винаги тревата на съседа е по-зелена и животът му е по-лесен?!“

Искате това, което не е ваше, и се опитвате с насилие, за да го получите!

Яков е доста категоричен: От всички тези нездрави амбиции произтичат дори войни! Защото хората не са удовлетворени от това, което имат, но искат чуждото – територии, ресурси, дори хора. Това е с ужасни последици! Неслучайно последната от десетте Божии заповеди гласи:

„Не пожелавай жената на ближния си; не пожелавай къщата на ближния си, ни нивата му, ни слугата му, ни слугинята му, ни вола му, ни осела му, нито каквото и да е нещо, което е на ближния ти.“ (Второзаконие 5:21)

Седмото блаженство гласи: „Блажени миротворците.“

„Блажени сте, когато можете да показвате на хората как да си сътрудничат вместо да се съревновават или да се карат. Тогава откривате кои сте всъщност и своето място в Божието семейство.“ (Ев. Матей 5:9)

Тук се набляга на уменията да насочваме хората към сътрудничество и помирение. Миротворството е не просто избягване на конфликт, а активно водене към

хармония. Това разкрива нашата истинска идентичност – че сме Божии деца.

Мирът е състояние, което се постига и се изгубва. До него се достига по пътя на мира. Има стъпки, които водят към мир и стъпки, които водят към съперничество и вражда. От една страна имаме Бог, който в Христос ни примири със Себе Си. Но после продължава, че Той ни остави **служението на примирението**.

„А всичко е от Бога, **Който ни примири със Себе Си чрез Исуса Христа** и даде на нас служението на примирението, тоест, че Бог в Христа примири света със Себе Си, като не вменяваше на човешките прегрешенията им, и че повери на нас посланието на примирението.“ (II Коринтяни 5:18-19)

Мирът е свързката (спойката) на единството. Ако в един дом няма мир (макар да има семейна обич между съпрузи и родители и деца), няма единство.

„И тъй, аз, затворник за Господа, ви моля да живеете достойно за званието, за което бяхте призвани, със свършено смирение и кротост, с дълготърпение, като се търпите един друг с любов, и се стараете **чрез свързката на мира да опазите единството на Духа**.“ (Ефесяни 4:1-3)

Състоянието на мир не е статично, а динамично понятие. То се постига и може да се изгуби. За него целенасочено трябва да се работи и да се полагат усилия.

В основата на пътя към мира е прощката. Бог в Христа примири

света със Себе Си, като не вменяваше на човешките прегрешенията им.

По друг начин казано: „Единственият начин да имаме мир с Бога е **когато Бог е решил да ни прости и ние приемем Неговата прошка**.

Няма друг начин. До момента, в който не дадем и не получим прошка няма истински мир, но има съревнование (кой ще надделее) и кавга (кой е прав).

Когато даваме и приемаме прошка и се стремим към мир, ние разбираме, че не сме безгрешни, а сме простени грешници и че нашето място в Божието семейство е да прощаваме на другите и да ги насочваме към прощката от Бога и един към друг. Няма общество без проблеми и неправилни решения, изказани думи и погрешни действия. Ние не живеем в „замръзналото царство“. Но Словото ни казва, че можем да пазим единството в Духа, чрез свързката на мира.

Може да звучи банално, но в основата на мира е целенасочено избягване на създаването на конфликти, готовност да даваме и получаваме прошка.

„И тъй, като Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се в милосърдие, благост, смирение, кротост, дълготърпение (**това е избягването на конфликт**).

Претърпявайте си един друг и си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и Господ е простил на вас, така прощавайте и вие (**това е готовността да даваме и получаваме прошка**).

А над всичко това, облечете се

в любовта, която свързва всичко в съвършенството.

И нека **царува в сърцата ви Христовият мир, на който бяхте и призвани в едно тяло; и бъдете благодарни**.“ (Колосяни 3:12-15)

Бонусчето накрая: „И бъдете благодарни!“ е като бонбонка „Фереро роше“ за награда.

Деветте Блаженства са:

- Земни и близки до ежедневието: От богословски твърдения, блаженствата стават ежедневни реалности: (1) Да си на края на силите си, за да видиш повече от Божиата сила в живота си; (2) Да загубиш най-скъпото, което смяташ, за да видиш ясно как Той се грижи за теб; (3) Да научиш хората да сътрудничат, вместо да си съперничат.

- Свързани със взаимоотношения, а не абстрактни: Вместо „правда“ – жажда за Бога. Вместо „чисти по сърце“ – подреден ум и изцереено сърце.

- Те дават едновременно комфорт и предизвикателство: Блаженствата са едновременно утешаващи и предизвикателни.

Сега, когато се подготвяме да отпразнуваме Рождество Христово след няколко дни, спомни си, че **Емануил**, нашият скъпоценен **Исус**, вечното **Слово**, нашият **Цар** и **Спасител**, дойде на земята, за да можем да познаем Бога дълбоко и да усетим Неговото присъствие лично, и за да бъдем спасени. Той дойде, за да подари на хората „правото да станат Божии деца“!

П-р Владимир Владимиров

Молитва за благословения

Смили се над мене, Боже, вслушай се в молитвата ми и не пренебрегвай молбата ми. Прости греховете ми и изцели, Исусе, всичките ми болести. Разпръсни неприятелите ми. Твоята защита да бъде винаги върху мен и дома ми.

Отреди най-доброто решение за проблемите ми. Нека благост и милост да ме следват през всичките дни на живота ми.

С вяра изповядвам: Аз и моят дом и род ще служим на Господа.

За всичко благодаря! Амин.

Тиха нощ, свята нощ...

Витлеемската църква „Рождество Христово“

Родината на тази песен е Бавария (1818 г.). Поетът Йосиф Моор бил свещеник в Обернсдорф, а композиторът – негов приятел, учителят Франц Грубер – органист в църквата.

Свещеникът веднъж посетил един болен, който живеел доста далеч. Било през месец декември.

Посещението, дивното небе, величественият тих пейзаж и двете села Арнсдорф и Обернсдорф ниско в долината при лунна светлина го пренесли в едно чудно настроение – подобно на видение. Духом той видял пещерата, където Мария и Йосиф, изпълнени с радост, пазели Детето. Долината наоколо му се видяла като пасбището на овчарите, които пазели стадата си и с тръпнещи сърца тръгнали да търсят обещания Спасител. Понеже Моор носел в сърцето си същия силен копнеж към Изкупителя, той ясно виждал пред себе си тази картина.

Когато слязъл в долината при приятеля си Грубер, той бил приветстван най-любезно. В течение на разговора станало дума, че големият орган с тръбите в църквата е повреден. Моор казал: “Ние трябва да поднесем нещо ново, за слава на детето Иисус. Аз ще съставя текста, а ти ще напишеш мелодията, тъй като си способен на това.”

Двамата се съгласили.

Йосиф Моор си отишъл, светнал малката лампа и потънал в дълбоко размишление, преживявайки отново картините на тази вечер. Взел перото и описал това, което греело в душата му.

По обяд на следващия ден той представил на приятеля си текста на песента. Грубер го прочел и възкликнал: „Скъпи приятелю, това, което носиш, е небесен дар!“

Веднага седнал на пианото и засвирил мелодията, която добре познаваме: „Тиха нощ, свята нощ...“

Дошло Рождество Христово. Вместо повредения орган, един духов оркестър придружавал песните на празничното събрание. Накрая на Богослужението свещеникът застанал до Грубер. След тихата и кратка прелюдия на цигулка църквата потреперила от силния бас и звучния тенор на двамата творци. Зазвучала величествената песен:

„Тиха нощ, свята нощ...“

Слушателите били пленени от обаянието на думите и мелодията, изляни в едно. В края на службата всички ги поздравили за чудно хубавата песен. Един стар човек стиснал ръката на учителя и казал: „Тази песен ще се пее и когато ние отдавна сме умрели.“

Така и станало!

ПЕСЕНТА НА МАРИЯ – МАЙКАТА ГОСПОДНА

И Мария каза: Величае душата ми Господа,

И зарадва се духът ми в Господа Спасителя мой;

Защото погледна милостиво на низкото положение на слугинята Си,

ето, от сега ще ме ублажават всичките родове.

Защото Силният извърши за мене велики дела; И свето е Неговото име.

И, през родове и родове Неговата милост е върху ония които Му се боят.

Извърши силни дела със Своята мишца.

Разпръсна ония, които са горделиви в мислите на сърцето си.

Свали владетели от престолите им. И въздигна смирените.

Гладните напълни с блага. А богатите отпрати празни.

Помогна на слугата Си Израил, за да помни да покаже милост (Както бе говорил на бащите ни) към Авраама и към неговото потомство до века.

Ев. Лука 1:46-54

В Библията пише,
че ние сме светлината
и солта на земята

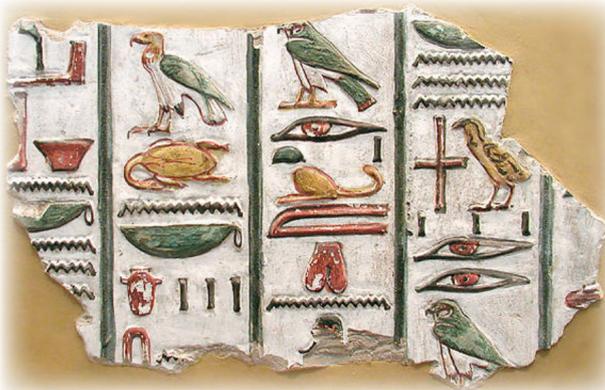
КАК БИБЛИЯТА Е ДОСТИГНАЛА ДО НАС?

Как и върху какво е била написана Библията?

Ако някой преди 5000 години е искал да напише „писмо“, не е употребявал мастило и хартия. Тогава се е използвало т.нар. клинописно писмо: знаци и символи се издълбавали върху глинени плочки, които след това се изсушавали или се изпичали. При разкопки на древни градове в днешна Сирия и Ирак са намерени хиляди малки глинени плочки и стълбове с такава писмо.

Приблизително по същото време египтяните развили друг вид пиктографска и символна писменост (йероглифите), която се среща и в пирамидите. Цели векове били нужни на езиковедите, за да дешифрират писмеността на тези най-стари езици в развитието на човечеството.

Големият недостатък на всички подобни писмености бил, че се състоели от стотици знаци. Едва около 1500 г. пр. Хр. възникнала азбуката. С някои промени тя започнала да

Египетско писмо – йероглифи

се разпространява бързо от около 1000 г. пр. Хр. Този вид писменост е в основата на азбуките, които използваме и днес.

Освен върху глина, камък или дърво през следващите векове хората започнали да пишат и върху папируси, изработени от стъблата на растението папирус. По-късно вече използвали пергамент (обработени по специален начин животински кожи), който можел да се съгва на свитъци.

Така Бог по чуден начин се погрижил, когато настъпило времето

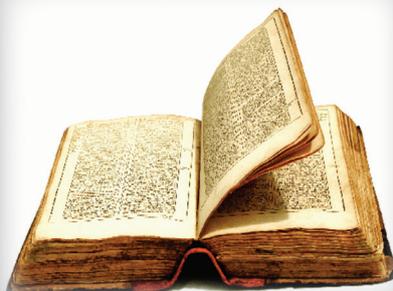
да бъде написана Библията, да има на разположение проста, но ясна система за писане.

Библейските документи се пишат, събират се и се съхраняват внимателно

Мойсей бил един от първите автори на Библията. На няколко места в Писанието четем как Бог му поставя задачата да записва в книга всичко, което се случва. Чрез богоизбрания народ Израил били написани, събрани и внимателно съхранени различните книги от Стария Завет. Около 400 г. пр. Хр. Старият завет вече бил завършен. Той е написан на еврейски език, само няколко кратки пасажа са на арамейски. Едва след смъртта и възнесението на Иисус Христос, до края на I век сл. Хр. били написани книгите и Посланията от Новия завет – на широко разпространения тогава гръцки език.

Мойсей умира около 1400 г. пр. Хр., следователно можем да кажем, че **Библията е написана за около 1500 години.**

СТЕЧЕЛЕНЕ
ВАШИТЕ ДЕЦА,
СЕМЕЙСТВА,
РОДНИНИ
ЗА
ИИСУС
ХРИСТОС!

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;

Да дойде Твоето царство;

да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

Дай ни днес ежедневния хляб;

И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници;

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия; защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете. Амин.

(Ев. Матей 6:9-13)

Софи със съпруга си Валдемар
и китайски преводач

Мисионерско пътуване до ОСТРОВ ЧЕДЖУ

части на света. Можаме да се докоснем до движението на Божието дело във Виетнам, Япония, Шри Ланка, Индонезия, Китай, Сингапур, Бангладеш, Африканските страни, Южноамериканските страни, страните от Близкия изток.

Божие Царство се е разпространило навсякъде. (На конференцията присъстваше бивш канибал. Когато за пръв път са попаднали мисионери на техните земи, са били изядени от неговите деди.) Понякога да посветиш живота си в това да носиш Благата вест до хората, може да коства живота на мисионера.

С голяма радост разказвам за нашето последно мисионерско пътуване до остров Чеджу, Южна Корея. Присъствахме на Конференция "Глобална жътва", с делегати от 150 страни, над 1000 служители. Ние с моя съпруг Валдемар бяхме представители на България и Полша. За нас беше много вълнуващо и изключително вдъхновяващо да видим работата на Бог в различните

След Конференцията отпътувахме за Сеул, Южна Корея. Тя е феноменална страна, с територия почти колкото България, но 10 пъти по-населена. Само преди 120 г. не са знаели за Христос, християнството е било абсолютно непознато и са се покланяли на Будизъм и Шаманизъм. Корейците приемат християнството много сериозно и започват да се молят на Бог. Изключително много обичат страната си и са много единни.

Защо е феноменална Южна Корея в моите очи? В сравнение със Северна Корея, разликата е колосална. Един народ, едно географско положение, един език, една култура. В Северна Корея хората умират от глад и живеят в изключителна бедност, а Южна Корея за последните 80 години е със силно развиваща се икономика – една е от първите икономики в световен план. Виждаме примера на южнокорейците, които смятат, че брутният вътрешен продукт на глава от населението, е неразривно свързан с изпратените християнски мисионери.

В същото време в Северна Корея населението без вяра в Бога живее в страшна мизерия. По време на престоя си в Южна Корея проведохме служения сред рускоговорящите корейци, които някога по време на глада са бягали и са достигнали руските земи.

По-късно по времето на Сталин са били извозвани с товарни вагони и тези, които са оставали живи, са откарани в Киргизстан, Казахстан, Узбекистан и други страни, в които мюсюлманството е било основна религия.

Днес някои от тези корейци и семействата им са се завърнали обратно в Южна Корея за по-добър живот и там са повярвали в Господ Исус Христос и са приели християнството. Също така имахме честта да послужим на събрание от 250 човека, сред които 30% бяха пастори и лидери. Бяха толкова жадни за Божието Слово и молитва, че стояха 4 часа в събранието и чакаха на опашка, за да се молим заедно. Нашето мисионерско служение продължава. През месец януари ни предстои мисия в **Индонезия**, къ-

дето 95% от населението е мюсюлманско. През март – в **Куба**, където хората живеят в тежък комунизъм, без лекарства и храна.

България е красива и прекрасна страна! Нека се молим за благословение. Мисионерът е човек, който променя посоката на народа и посоката на света, в който живее. Ние искаме България да бъде успешна, поради тази причина продължаваме да изграждаме, изпращаме и отиваме като мисионери, които да разпространяват и изграждат Божието Царство в и извън страната ни.

Например Чингис Хан е поискал от римския папа да изпрати мисионери. Те, обаче, не са стигнали до Монголия. По-късно китайските лидери са „посадили“ будизъм и шаманизъм.

Норвегия е от страните, които изпращат и поддържат мисионери. Най-неочаквано през 1970 г. в страната се откриват нефтени находища. В началото на 2007 г. в северната част на страната, при случаен сондаж, са били открити огромни залежи от нефт. Дотогава няма информация за наличие на нефт в този участък. Това откритие тласка икономиката напред с откриване на нови работни места, повишаване на брутният вътрешен продукт и създаване на твърди позиции на международния пазар. Днес Норвегия, благодарение на Божието благоволение, е една от най-развитите страни в света.

Южна Корея бързо става една от „икономиките-чудо“ на Източна Азия и една от нациите с най-бърз икономически растеж в света. Към края на 90-те години на XX в., само за около половин век южнокорейският растеж и севернокорейската стагнация доведоха до десетократни различия между двете половини на тази някога единна страна – и можем да си представим каква би била разликата за няколко века. Съпоставена с икономическия успех на Южна Корея, икономическата катастрофа на Северна Корея, довела до гладната смърт на милиони души, е поразителна: нито културата, нито географията, нито незнанието са в състояние да обяс-

нят различните пътища на Северна и Южна Корея. За отговор трябва да се вгледаме в нещо по-значително! Вероятно има още много подобни примери, които можем да видим и да дадем за това как Бог благославя земята и народа, на тези, които Го почитат и обратното. Завършвам с думите:

Всеки вярващ трябва да е воден от верските си убеждения в този живот, за да бъде представител и разпространител на Царството, към което принадлежи. Ние искаме по-добър живот на земята. Вярваме, че ключът са мисионерите – или тези, които носят знание за Бога и водят души до Исус Христос. Бог е обещал и съдейства всеки път, когато отиваме в Неговото Име.

Животът минава толкова бързо, имаме възможността да го изживеем пълноценно и с удовлетворение. Принципът на сеене и жънене е много силен.

*Това е духовен закон, който Бог е положил, като казва: **“Докато съществува земята, сеитба и жътва, студ и горещина, лято и зима, ден и нощ няма да престанат.”** (Битие 8:22) За нас е радост да имаме възможността да пътуваме и да служим с Благата вест до хората.*

Софи Пранц

КОЙ СИ ТИ, ГОСПОДИ?

Днес желая да насоча вниманието ви върху един актуален въпрос: Познаваме ли Бог? Отговорите обикновено са различни: От категорично „ДА“ до също сигурно „НЕ“, но аз мисля, че всеки разумен човек би се замислил преди да даде категоричен отговор на този въпрос.

Какво означава да познаваш някого? Мен ме познават много хора. Проповядвам в много църкви, бил съм политическа личност... Хората ми казват че ме познават, но аз не познавам много от тях. Има хора, които имат таланта да помнят тези, с които се срещат. Моят брат Милчо беше такъв човек. Той живееше в София, а аз в Ямбол. Когато дойдеше в нашия град и излизахме с него, той спираше всеки втори на улицата и го заговаряше, казвайки името му, откъде е и с какво се занимава.... и започваше да му благовества. Това е талант, дар от Бога, какъвто аз нямам, но този дар му помагаше да бъде един от най-добрите евангелизатори на България.

И така, какво означава да познаваш някого?

- Да познаваш по лице. Днес ние гледаме всеки ден по телевизията лицата на политици, артисти, знаменитости. Значи ли това, че ги познаваме?

- Да си слушал за някой. Слушали сме много разкази и легенди за различни личности, но когато ги срещнем, често се разочароваме.

- Да си се срещнал с някого. Това още не означава, че го познаваш. Една среща може да бъде само начало на познатство.

- Народът казва: „За да опознаеш някого, трябва да изядеш една торба сол с него“.

Може ли изобщо човек да познае Бога? Или казано по друг начин – познаваме ли е Бог? Ще изброя няколко причини, поради които за човек е невъзможно пълното познание на Бог.

Човекът е ограничен в прос-

Иисус Христос казва:
„Аз дойдох като светлина на света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мен.“ (Йоан 12:46)

транство. Бог е безкраен, вездесъщ. Човекът е с ограничени възможности и сила. Бог е Всемогъщ. Човекът е временен. Бог е вечен, без начало и край.

1. Общо откровение

Това включва видимата за нас част от Божиите творения. Вселената, земята, природата, флора и фауна. Всичко това разкрива Бог като велик творец, безкрайно мъдър, разполагащ с безкрайна мощ и способности. Съвършено прецизен и в същото време гениален естет, правещ всичко по съвършен начин. „Понеже от създанието на света, това, което е невидимо у Него, сиреч, великата Му сила и Божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията, така щото, човеците остават без извинение.“ (Римляни 1:20)

2. Допълнително откровение

Още от създаването на човека, Бог желае да има общение, тоест разговор със Своето най-висше творение. През всички векове Той е говорил чрез пророците си, как-

то се казва в Евреи 1:1 и е наредил волята Му да бъде записана в тази велика книга Библия. Така хората имат уникална възможност да научат много за Бога. Това не е една обикновена книга, това е послание на Твореца до творението. Четеш ли тази книга?

3. Извънредно откровение

Бог изпрати Сина Си на тази земя, за да Го изяви по един достъпен за човека начин. Няколко пъти сам Христос казваше, че Той и Отец са едно. В Йоана 14:7 четем: „Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца, отсега Го познавате и сте Го видели.“ А на Филип Иисус казва: „Който е видял Мене, видял е Отца.“ Скъпи приятелю, искаш ли да познаваш Бога? Най-верният начин за това е да познаеш Иисус!

Познанието на Христос предполага живот с Него! Християнството не е религия, не е традиции или ритуали, това е живот с Христа! Така от личен опит ние познаваме Христа. Словото ни говори: „Вкусете и вижте, че Господ е благ.“

Познал ли си така Иисус? Ако не, то не отлагай повече! Сега е моментът! В Евангелието от Йоана 17:3 е писано: „Това е вечен живот, да познаят единния и истинен Бог и Иисуса Христа, Когато Той е пратил.“ Разбираш ли, познанието на Христос е и условие за получаване на нещо, което няма с какво да се сравни! Вечен живот в славата и присъствието на твоя велик познат! Как мислиш, не си ли заслужава?

В Еремия 31:33, 34 Бог казва: „Идва време, когато вече няма да казват, познай Господа, защото всички ще Ме познават. Защото ще простя беззаконията им и греховете им няма да помня.“

И така, днес имаш чудесна възможност! Запознай се с Господа и започни своята лична връзка с Него! Това е щастлив живот! Казвам ти го от опит! И това е вечен живот! Споделям го с увереност!

П-р Ангел Томев

А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски в дните на цар Ирод, ето, мъдречи от изток пристигнаха в Йерусалим.

И казаха: Къде е родилият се Юдейски Цар, защото видяхме звездата Му на изток, и дойдохме да Му се поклоним.

Като чу това, цар Ирод се смути и цял Йерусалим заедно с него. Затова събра всички главни свещеници и книжници на народа и ги разпитваше къде трябва да се роди Христос. А те му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано чрез пророка:

„И ти, Витлееме, земя Юдова, никак не си най-малък между Юдовите началства, защото от тебе ще произлезе Вожд, Който ще бъде пастир на Моя народ Израил.“

Звездата, която мъдречите бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и спря над мястото, където беше Детето. И като влязоха в къщата, видяха Детето с майка Му Мария, паднаха и Му се поклониха; и като отвориха съкровищата си, принесоха Му дарове – злато, ливан и смирна.

(Ев. Матей 2:1-11)

Овчари и ангели

„И на същото място имаше овчари, които живееха в полето и пазеха нощна стража около стадото си. И ангел от Господа застана пред тях и Господната слава ги осия. И те се уплашиха много. Но ангелът им рече: Не бойте се, защото ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде. Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, който е Христос Господ. И това ще ви бъде знакът, ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли. И заедно с ангела се намери множество небесно войнство, което хвалеше Бога, казвайки: Слава на Бога във висините и на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение. Щом ангелите си отидоха от тях на небето, овচারите си рекоха един на друг: Нека отидем тогава във Витлеем, и нека видим това, що е станало, което Господ ни изяви. И дойдоха бързо и намериха Мария и Йосифа и Младенеца, лежащ в яслите. И като видяха, разказаха, каквото им беше известно за това детенце. И всичките като чуха, се зачудиха за това, което овচারите има казаха.“

(Лука 2:8-18)

Знаете ли какво казва Библията за раждането на Исус?

- Кой ангел се яви на Мария?**
а) Ангел Господен; б) Михаил; в) Гавриил; г) Рафаил; д) Уриил.
- Кой е цар на Юдея при раждането на Исус?**
а) Октавиан Август; б) Пилат Понтийски; в) Ирод Агрипа; г) Ирод Антипа; д) Ирод Велики;
- Къде е роден Исус?**
а) Витания; б) Назарет; в) Витлеем; г) Ерусалим; д) Витсаида.
- Как овচারите намериха Мария, Йосиф и Младенеца, лежащ в яслата?**
а) Получиха съновидение; б) Прочетоха Писанията; в) Един пророк им каза; г) Един ангел от Господа им каза.
- На кого беше открито от Св. Дух, че няма да виси смърт, докато не види Господния Помазаник?**
а) Захария; б) Йосиф; в) Йоан Кръстител; г) Симеон; д) Петър.
- Каква беше Анна, Фануиловата дъщеря, от Асировото племе?**
а) Майка и домакиня; б) Търговка и лихварка; в) Пророчица и вдовица; г) Чистачка и готвачка;
- Как мъдречите от изток намериха Младенеца и Му се поклониха?**
а) Бяха предупредени от Бога насън; б) Следваха една звезда на изток; в) Бяха прочели пророческите писания; г) Цар Ирод им обясни; д) Един ангел от Господа ги заведе до мястото.
- Какви дарове принесоха мъдречите на Исус?**
а) злато, сребро и диаманти; б) вино, мед и масло; в) скъпи дрехи, подправки и аромати; г) камили, коне и говеда; д) злато, ливан и смирна.

Семейно събиране

В събота, 29 ноември 2025 г. в Църквата се проведе поредното Семейно събиране. Имаше специален гост-говорител **г-жа Александра Захаријева**. Тя е адвокат с над 23 години опит в гражданското, и по-специално семейното право. Също е писател, изповядващ християнската вяра и ценности. Омъжена е от 31 години. Има двама сина, единият от които е юрист, Светлин Захариев, вече семеен, а другият е режисьор, Крис Захариев.

Мотивирана от своята практика като адвокат, тя написва първата си книга „**Да останем заедно**“, която е посветена на взаимоотношението между съпрузите, така както го описва Библията. Втората ѝ книга „**Да растем заедно**“ е посветена на връзката между родителите и децата, отново според Божественото Писание. Третата ѝ книга „**Къде си?**“ е за несемейните хора, които искат да създадат семейство и търсят партньора си, устоявайки моралните принципи. Написала е и **две детски книжки** „**Кой е Бог?**“ и „**Какъв е Бог?**“ за най-малките, за да представи образа на Нашия Създател достъпно и разбираемо. В книгите си използва много цитати от Библията, като е добавила нейни разкази и стихотворения, тематично свързани с посланията. Темите за семейството и детското възпитание през християнския поглед я вълнуват дълбоко, защото тя вярва, че здравите семейства изграждат здрави общества.

Открихме събирането с благодарствени песни. След това Янко Енев ни представи нашия гост Александра заедно с нейния съпруг. В нейната беседа чухме много полезни съвети и насоки относно семейството и възпитанието на децата в Божия път.

Нашите гости бяха подготвили интересни, забавни игри. В една от тях на лист трябваше да напишем поне три качества на нашите половинки, които ценим най-много. Няколко семейства прочетоха написаното. Напомниха ни как всеки ден с малки жестове може да показваме колко обичаме и ценим нашия съпруг/съпруга. Имаше и награди. Завършихме с почерпка и общуване.

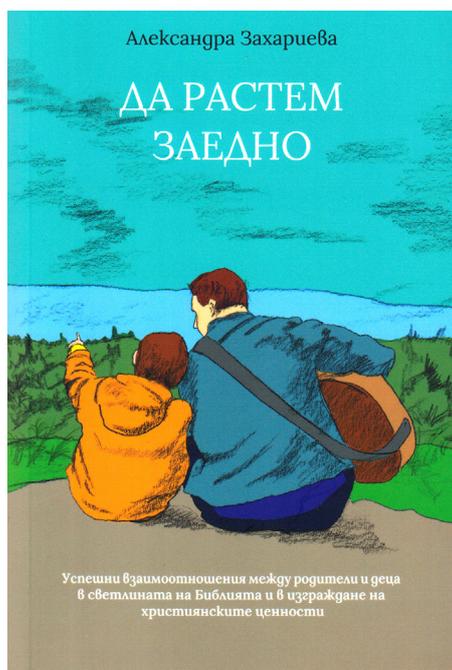
Соб. инф.

Сем. Янко и Светла

Г-н Захариев

Младежите са свежи, любопитни, искрени, идеалисти, оптимисти, ентузиастични. Бъдещето им е закодирано в тях. Но за съжаление са много раними.

Лесно се разочароват и бързо рухва целият им вътрешен свят. Първият провал, спънка, грешка на близък човек може да ги накара да се откажат от смисъла на живота, от плановете си, от мечтите си.

Разбира се, има такива, които са със здрави устои, и това зависи от възрастните около тях, дали са им дали мъдрост, подкрепа и стабилност.

Спомням си как Крис с приятел създадоха марка за дрехи „Храбър“, като част от сумата от всяка покупка се предназначава за благотворителна кауза. Той искаше да въвлече младите хора в нещо по-голямо, значимо и стойностно и го правеше. Крис ми сподели как повечето млади хора не са уверени и сигурни в тяхното бъдеще, не знаят какво да правят с живота си, нямат мечти и амбиции, и той желаше да промени това, като започна да ги обединява около смислени проекти.

Божията воля е да възпитаваме децата си така, че да издържат през всякакви сезони, защото трудности ще идват и животът ни няма да бъде вечно лято.

В двора си имах една роза в саксия, която не прибрах през зимата. Всички други мушката, сакъзче-

та, петунии и бегонии бяха на топло в мазето, но розата беше в голяма и в тежка саксия, затова я оставих. Не я покрих с нищо. Просто се доверих, че ще премине успешно през студения период, защото е добре наторена и със здрава и устойчива коренова система. Така и стана. Цветовете ѝ окапаха, снегът се задържа върху листата, но напролет се появиха малки цветни пъпки, които грейнаха в жълти цветове.

Бог иска чадата ни да бъдат издръжливи цветя при всякакви сезони, със здрави корени, силни стебла и свежи листа. Разбира се, цветята зависят от почвата, хранителната среда, слънчевите лъчи, доброто торене, а за потомството ни – от нас, родителите, от възпитателите, от средата, от подхранването, от връзката им със Създателя. Трябва да даваме на децата си близост, да правим жертви за тях, да оставим егоизма си, да прощаваме, дори да ни нараняват. Това ще им говори повече и ще им влияе по-силно от думи.

С нашата помощ чадата ни следва да открият своя смисъл на живот и ценности. В периода на израстване те определят посоката на живота си и ние трябва да им помогнем да държат правилно „руля на своя кораб“.

Ако дори и за малко се отклонят сега, и с годините продължат, може да стигнат в грешна посока. Така са корабите или самолетите, които, ако следват малкото отклонение в градуси, в продължение на километри, ще се озоват на друга дестинация, различна от зададената ѝ в началото.

„Как ще очисти младежът пътя си? Като му дава внимание според Твоего слово.“ (Псалми 119:9)

„Пиша вам, младежи, защото победихте лукавия. Писах вам, деца, защото познавате Отца... Писах вам, младежи, защото сте силни, и Божието слово пребъдва във вас, и победихте лукавия.“

(1 Йоаново 2:12-14)

Както Иисус черпеше сила, мъдрост и водителство от Отец, така и чадата ни следва да черпят „напояване“ с мъдрост от нас, за да растат и раждат плод. Затова е ва-

жно ние да сме близо до Бог, за да предаваме това на децата си, както и те да слушат и да възприемат нашите добри съвети.

„Мъдрият син слуша бащината си поука, а присмивателят не внимава на изобличение.“

(Притчи 13:1)

Всяко дете има прилика с родителите си, но също така е и уникална личност. То прилича на своите братя и сестри, но е и различно от тях. Бог не създава копия, а само оригинали.

Рожбите ни имат еднакви нужди от обич, неразделно внимание и грижа, но имат и свои възприятия за света и чувствителност, затова и ние трябва да можем да отговаряме на уникалните им потребности. Макар да имат нашите гени, Бог влага в децата ни съвършена индивидуалност. Наследниците ни имат своя специфична натура и познавайки я, това би ни помогнало да изработим специален подход към всяко от тях. Те имат различни призиви в живота си, ще се срещат и ще достигат различни хора, ще влияят по свой начин, затова и работата в техните сърца трябва да е специфична. Трябва да зачитаме индивидуалността им. Не бива да ги сравняваме с други или дори с нас, защото това би било погрешно.

Нужно е да търсим от Бог „ключ“ към сърцето и душата на всяко от чадата ни. Вярвам, че всеки родител, който се вслуша в Божиите съвети, ще получи помазанието и способността да учи и дисциплинира всяко едно от децата си по специфичен начин.

„Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му се даде.“

(Яков 1:5)

Като вярващи християни, имаме на разположение целия ресурс, даден ни от Бог, за да бъдем добри настойници на повереното ни бъдещо поколение.

Трябва да сме съработници на Господа, а не на противника ни в този процес, ползвайки Божиите прийоми, които са безусловна любов, прошка, мъдрост и търпение.

Александра Захариева

В нощта на тридесет и първи декември стрелките на часовника ще отбележат дванадесетия час на годината, която си отива.

С теб, който стоиш пред още една Нова година, с теб разговарям в този час чрез опита на моите години. Когато корабът на твоята стара година се потопи в океана на времето - не се смущавай. Нека изчезнат корабните мачти - не съжالياвай. Може би на дъното ще отиде някоя твоя суетна надежда или неосъществен проект, нека потънат - не тъгувай.

Виждаш ли бялата ладия, която приближава? Гледай нея. С нея ще се впуснеш в непознати води, но ти не се страхувай. Вселената не е мъртва, не е застинала в неподвижност. Всевечният Творчески Дух работи неуморно. Всичко е в движение... А движението "напред," и "нагоре," - ето смисълът на истинския живот! За да не изостанеш в своя път, трябва да се движши в унисон с пулса на "Всемирното сърце",.

С тази бяла ладия - твоята Нова година, ти ще се понесеш по непознатите води. Но помни - разумните не тръгват неподготвени на път. Не се втурвай с трепетно сърце, с видение за розови надежди из незнайните води на твоята Нова година, а се подготви за труд, за нови жертви в името на доброто, за борби. Ще стигнат ли сили да се изправиш, ако те сразят стихии по пътя? И да продължиш смело напред? Въоръжен ли си срещу огорченията, срещу язвителните слова, срещу завистливото око и срещу всички, на които ще трябва да кажеш истината? Поучил ли си се от опитностите си, за да оползотвориш в най-голяма мяра настоящето?

Защото днешният ден струва повече от неоправданите надежди, от безцелния труд, от бледите спомени на миналото. Остави всичко, което гнети твоя дух, да потъне в дълбините на времето. Научи великото изкуство - да забравяш "онова старо," което ще трябва да носиш като ненужен товар в своя път. Ако си подготвен така, тогава... нека вятърът разгъне платната на твоята бяла ладия. Нека те понесе по непознати води. Ладията ти ще цепа вълните, а те устремени ще се гсушват до нея, заслушани в твоята попътна песен.

Ани Тотева

Редакцията на в-к "Божие Слово" благодари на всички читатели и абонати, като им пожелава здраве, дълги и добри дни, Божия закрила и успехи във всички области на живота. Честито Рождество Христово!
Честита мирна, благословена Нова 2026 година!

АБонирайте се!

за 2026 година

**Божия църква
„Дом на радост“**

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8, ул. Гоце Делчев 112
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

***

В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
неделя 9:30 ч.

Вестник Божие Слово

във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 9,60 лв./ 4,92 €
за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева

Банкова сметка в BGN:
Банка ДСК
IBAN: BG63STSA93000020198139
BIC: STSABGSF

Предпечатна подготовка
TEMTO EOOD, www.temto.eu